

Niels Bohrs Disputats.

1. Dr. Bohr. 2. Prof. Christiansen. 3. Prof. Heegaard.

Det er kun et Aars Tid siden afdøde Professor Bohrs ene Søn, Harald, erhvervede sig den filosofiske Doktorgrad. I Gaar er den lidt yngre Broder, Magister Niels Bohr, fulgt i hans lærte Fodspor.

Vieningen havde været, at Disputatsen skulde være foregaaet i Annet; men paa Grund af det amerikanske Professorforbød var Handlingen i Stedet for kleven henlagt til et bestemt Auditorium paa selve Universitetet. Dette havde til Følge, at Tilhørerne maatte staa langt ud paa Gangen, og det var for saa vidt af det gode, at Opponenterne temmelig hurtigt fik sagt, hvad de havde paa Hjerte.

Metallernes Elektrontheori, der er Emnet for Niels Bohrs Behandling, er jo ogsaa et ret betydeligt Emne, og den første af Opponenterne,

Professor Heegaard, drøede i en Kritik af den sproglige Fremstilling væsentlig ved Udenværterne. Viere ind paa det reelle som den anden Opponent, Professor Christiansen, der havde megen Anerkendelse tilovers for Doktorandens Arbejde.

Prof. Christiansen mindede om, at efter H. C. Ørsted var Lorentz den Danster, der havde været bedst hjemme paa det videnskabelige Omraade, Talen var om, og Professorens havde altid været at tage ud til Lorentz, naar han i herken havde Spørgsmaal vilde have Besked. Eiden Lorentz' Tid havde vi ikke haft nogen Fagmand paa det omhandlede Felt, og Opponenten sluttede derfor med at udtale sin Glæde over, at dette Savn nu med Niels Bohr var afhjulpet.